Кыш… Нинди р?х?т т? со? кышны яратучыларга! Озак к?ттек без аны. Т?не буе яуган кар б?ртекл?ре ?ирне, ?й кыекларын, машиналарны ап-ак йомшак кар бел?н каплаган. Агачлар да б?тен д?ньяга нур ч?чеп торучы к?мешт?й б?с бел?н капланган. ?зр?к кен? ?ил чыгып алса, алардан кар б?ртекл?ре “тузаны” ?ирг?, сабуллашу вальсында биег?н к?к, коела башлый. Б?тен д?нья вак йолдызчыклар бел?н тула. Шундый салкын карда, ак битт?ге сыман, кошларны? эзл?ре калган. ? ?зл?ре бик нык бетерешеп, агач ботак ларында утыралар. Аларга кышны? матур табигате р?х?тлек китерми шул.   Ч?нки кыш б?тен ?ирне кар бел?н тутырган, ??м шу?а к?р? кошларга азык ларын эзл?п табу кыенлашканнан – кыенлаша бара. Ш???рд? яш??че кошлар бу хал?к?тт?н чыгу юлын тиз табалар. ? урман кошларыны? х?ле кыенлаша: алар авыл-ш???р яннарына килеп туклана башлыйлар.

?йд?н чыкканда битне чеметк?н салкын ??м кояшны? к?зл?рне камаштыргыч яктысы каршы алды. К?зл?р кояшка иял?шк?ч к?рг?н мизгелл?р к??елл?ребезне к?т?реп ?иб?рде; р?х?т булып китте. Ишек алдыбызда яктылыкта янып торган ?имешл?ре бел?н мил?ш агачлары ?сеп утыралар. ?имешл?ре кып-кызыл булып янып торган мил?ш агачында бер т?ркем мил?ш чыпчыклары (дрозды) чыркылдаша. Ишек ачылган тавышка кайберл?ре “пырх!” килеп очып киттел?р. Бу табиги матурлыкны к?з?т? башладык. Очып кит?чел?р еракка кит?рг? тырышмыйлар, бу салкында мил?ш ?имн?ре бигър?к т?мле тоеладыр аларга. Батырлары, ахры, курыкмыйча ботакта утырып ук калалар. Я, булмаса, бик ачыкканнары. Бераз тынлык урнашкач, качып китк?н кошлар агач ботакларына ян? кунып, мил?шл?рне ч?пл??л?рен д?вам иттел?р. Кышкы салкын к?н булса да, ?ил булмаганга, ?лл? ни ?з?кк? ?тми, тагы к?кт? кояш та елмая. ?н? шул кояш нурларында ?ылынып, тамаклары туйганга с?ен?л?р мил?ш чыпчыклары. Алар чырык-чырык килеп, г?я р?хм?т ?йтк?нд?й, ашарга тотындылар. ? т?б?нд?, ак кар ?стенд?, кан тамчылары к?к кып-кызыл булып, мил?ш калдык-лары янып б?ген д? ята.

Наил? Насырова